

"'Pijpelijntjes' van Jacob Israel de Haan"

Homoseksualiteit in de eigentijdse literatuur wordt tot in alle onsmakelijke details aan toe ver heerlijk en geromanti seerd door Gerard Reve, maar u kiest liever voor de naturalistische weerzinwekkende, ranzige weergave van de homoseksuele omgang in 'Pijpelijntjes' van Jacob Israel de Haan?

De Haan heeft het over walgelijke omarmingen van stinkende, samenwonende heren op vochtige kamers in de grauwe Amsterdamse volksbuurt De Pijp.

Zij worden als sodomieten gedreven door aanvallen van niet te stuiten duistere sodomietiese begeerten naar malkanders geslacht en geurige achter ingang doch ook naar dat van wildvreemde hetero heren.

Bovendien haalt de ene man ook nog zijn gerief bij sjofele zuur ruikende straatschoffies die hij dronken voert met vele schenkkanen zeer oude genever tot zij door hun hoeven zakken en machteloos ter aarde liggen met de achterpoten ge spreid in een gans onnatuurlijke houding die door de sodomieten als paringsbereid wordt omschreven.

Zij handelen daar ook naar, rukken woest van geilheid op loopse wijze de boks van de billen van het jongmensch en vangen hun tegennatuurlijke ontuchtige wijze van omgaan met hem uitvoeren tot de ejaculatie aan toe, diep in het geurige jongensbibsje en dan nog blijven zij soms een hele dag gerieflijk genesteld in het hol van het slachtoffer dat dankzij hele sloten alcohol lange tijd buiten bewustzijn blijft en na afloop niets bemerkt van hetgen hem is geschied, behalve enige dagen een pijnlijk trek kend, rekkend gevoel in het poepertje en een stampende koppijn plus een lever zo groot als een keihard opgepompte voetbal. Het loon van de zonde. Heeft hij pech dan openbaart zich binnen veertien dagen een fijnmazige uitslag van rode puntjes over zijn gehele lichaam, een symptoom dat op een opgelopen syfilis wijst en dan zijn de rapen pas goed gaar want daar wacht de dikke injectienaald met Salvarsan voor de seksjuwelen zondaar!

Homoseksualiteit wordt door De Haan nauwelijks beschreven als aantrekkelijke optie, maar als een aangeboren, gedegeneerde afwijking waardoor de getroffen gedoemd is tot een onzedelijk leven en er ernstig onder lijdt.

Geestelijk zowel als lichamelijk.

Cor is zelfs een ziekelijke, angstige, benepen, fijnpijnige figuur, die wordt geteisterd door zijn onbedwingbare verlangens naar het geile, het gore, het gemene en daardoor gedoemd is tot een eenzaam bestaan.

De ander heeft minder last van gewetens wroeging en aan het einde van het boek keert hij zich zelfs walgend af van zijn gore vriend om te trouwen met een vene-riese ex-pothoer, die hem veel vleselijke liefde schenkt.

Edoch, ook hij heeft een zieke ziel, hij is egocentries, koud en vooral seksjuweel sadisties tot op het onmenselijke af.

In gruwelijke scènes wordt uitvoerig beschreven hoe hij zijn liefdesvriend in el-kaar slaat, een hond poogt te wurgen en een ander hondje verdrinkt in een volle stinkende pleepot vol borrelende uitwerpselen.

De beoefenaren van de herenliefde zijn in dit boek volstrekt verdorven en de rest van de maatschappij is ook door en door verrot.

De armoede, de zure stank van ongewassen en de 'fijnpijnende triestigheid' van de grauwe achterbuurt wordt met verve beschreven.

Voor de hedendaagse lezer aanbevolen ghetto ellende die heel wat schokkender is dan de gloeiende beschrijvingen van de vurige, walgelijke omarmingen en uitgebreide tongzoenpartijen van twee jeugdige, verdorven, sodomietiese heren, gekweld door een vol gelopen, loodzwaar geslacht en een paar zware ballen.

(wordt vervolgd)

© juni 2015, fredvanderwal, BasicPublishing.nl